

تاریخ تصویب: ۱۳۸۹/۱۰/۱۵ شماره ابلاغیه: ۷۶۰۸۳/۴۲۰ تاریخ ابلاغیه: ۱۳۸۹/۱۱/۱۲

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام

۱۳۸۹/۱۱/۱۲

شماره ۷۶۰۸۳/۴۲۰

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام

جناب آقای دکتر محمود احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۹۷۴۰/۴۴۱۶۴ مورخ ۲۱/۱/۱۳۸۹ در اجراء اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۵/۱۰/۱۳۸۹ و تأیید شورای محترم نگهبان به پیوست ابلاغ می گردد.

رییس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

۱۹/۱۱/۱۳۸۹

شماره ۲۵۸۱۱۴

وزارت امور اقتصادی و دارایی

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ پانزدهم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۶/۱۱/۱۳۸۹ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۷۶۰۸۳/۴۲۰ مورخ ۱۲/۱۱/۱۳۸۹ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است، به پیوست جهت اجراء ابلاغ می‌گردد.

رییس‌جمهور - محمود احمدی‌نژاد

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم‌الله‌الرحمن‌الرحیم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام که از این پس « طرفهای متعاقد » نامیده می‌شوند،

با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو طرف متعاقد،

با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذارهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذارهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه، معانی اصطلاحات به کار رفته در آن به شرح زیر خواهد بود:

۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد اخیرالذکر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه‌پذیر خوانده می‌شود) به کار گرفته شود:

الف) اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها،

ب) سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتهای،

پ) حق ادعاء نسبت به پول یا هر عملیاتی که دارای ارزش اقتصادی مرتبط با سرمایه‌گذاری باشد،

ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه‌های بهره‌وری، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری،

ث) حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چهارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری کنند:

الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا نباشند.

ب) اشخاص حقوقی هر طرف متعاقد که برابر قوانین همان طرف متعاقد تشکیل و تأسیس شده باشد و مقر و فعالیت اقتصادی اصلی آنها در قلمرو همان طرف متعاقد قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز.

۴- اصطلاح « قلمرو »:

الف) در مورد جمهوری اسلامی ایران به معنی مناطقی است که تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران قرار دارد و شامل مناطق دریایی مربوط آنها نیز می شود.

ب) در مورد جمهوری سوسیالیستی ویتنام به معنی قلمرو سرزمینی، جزایر، آبهای داخلی، دریای سرزمینی و فضای بالای آنها، مناطق دریایی وراء دریای سرزمینی از جمله بستر دریا و زیربستر آن که جمهوری سوسیالیستی ویتنام بر آن حاکمیت، حقوق حاکمیت و صلاحیت را طبق قوانین ملی و حقوق بین المللی اعمال می نماید.

ماده ۲- تشویق سرمایه گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد اتباع خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری اتباع طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳- پذیرش سرمایه گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

ماده ۴- حمایت از سرمایه گذاری

۱- سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر، طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد میزبان، از حمایت کامل قانونی و رفتار منصفانه ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.

۲- چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا نهاد منطقه ای مشابه و یا ترتیبات راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند سرمایه گذار کشور ثالث اعطاء کرده و یا در آینده اعطاء کند، ملزم به اعطاء حقوق و مزایای مزبور به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵- شرایط مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته

یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه‌گذاریه‌های اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آن‌که اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی به روش غیر تبعیض‌آمیز و در مقابل پرداخت سریع، کافی و مؤثر غرامت انجام پذیرد.

۲- میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از ملی‌شدن، مصادره، سلب مالکیت یا آگاهی از آنها باشد.

۳- جبران خسارت باید شامل مبلغی برای جبران هرگونه دیرکرد ناموجه در پرداخت باشد مشروط به این‌که تأخیر پرداخت توسط سرمایه‌گذار صورت نگرفته باشد. این مبلغ از تاریخ مصادره تا تاریخ پرداخت بر اساس میزان هزینه مالی پیشنهادی بین بانکی لندن (لیبور) تعیین می‌گردد.

ماده ۷- زیانها

سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه‌گذاریه‌های آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۸ - بازگشت و انتقال سرمایه

۱- هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه‌گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

الف - عواید،

ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری،

پ - حق‌الامتیازها و حق‌الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فناوری،

ت - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۶) و (۷) این موافقتنامه،

ث - اقساط وام‌های مربوط به سرمایه‌گذاری، مشروط بر آن‌که از محل عملکرد سرمایه‌گذاری پرداخت شود،

ج - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا باشند،

چ - وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۳) این موافقتنامه.

۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری براساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد.

ماده ۹- جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن، طبق یک نظام قانونی، به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری یک سرمایه گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه گذار شود:

الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد،

ب) جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود،

پ) اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه پذیر براساس ماده (۱۳) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰- رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است، تضمین می نماید.

ماده ۱۱- اعمال سایر قواعد

اگر مقرراتی به طور همزمان توسط این موافقتنامه یا دیگر موافقتنامه های بین المللی که دو طرف متعاقد عضو آن هستند حاکم شود، این قوانین تا حدی که نسبت به طرفهای متعاقد و سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران آنها در قلمرو طرف متعاقد دیگر مساعدتر باشد، اعمال خواهد شد.

ماده ۱۲- دامنه شمول موافقتنامه

۱- در مورد جمهوری اسلامی ایران، این موافقتنامه در مورد همه سرمایه گذاریهایی اعمال می شود که به تصویب سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران رسیده است و یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود، برسد.

۲- در مورد جمهوری سوسیالیستی ویتنام، این موافقتنامه در مورد همه سرمایه گذاریها، به ویژه سرمایه گذاریهایی که کتباً به تصویب مرجع صلاحیتدار ویتنام طبق قوانین و مقررات مربوطه آن برسد اعمال می شود.

۳- این موافقتنامه همچنین در مورد سرمایه گذاریهای اعمال خواهد شد که طبق مفاد مندرج در این ماده قبل از لازم الاجراء شدن موافقتنامه انجام شده است.

ماده ۱۳- حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر

۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و یک یا چند سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر درباره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲- چنانچه طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعاه به دیگری به توافق برسند، هر یک از آنها می‌تواند اختلاف را در دادگاههای صالح طرف متعاهد سرمایه‌پذیر مطرح و یا ضمن رعایت قوانین و مقررات مربوط خود به یک هیأت داور سه نفره به شرح مندرج در بند (۵) زیر ارجاع کند.

۳- هر اختلافی که ابتداء در دادگاههای صالح طرف متعاهد سرمایه‌پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی‌تواند به داور ارجاع شود، و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داورى نخواهد بود.

۴- هر اختلافی که به داورى ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم‌له حکم داورى برای اجراء آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۵- طرف متعاهد سرمایه‌پذیر یا سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) طرف متعاهد دیگر هر کدام که بخواهند اختلافی را به داورى ارجاع کنند، باید ضمن ارسال اطلاعیه کتبی برای دیگری داور منتخب خود را معرفی نمایند. طرف دیگر باید ظرف شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه مذکور نسبت به معرفی یک داور اقدام کند و داوران منتخب باید ظرف شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین کنند. چنانچه هر یک از طرفها ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند هر یک از طرفها می‌توانند از دبیرکل دیوان دائمی داورى بخواهند که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. در هر صورت سرداور باید از اتباع کشوری انتخاب شود که در زمان انتخاب با طرفهای متعاهد روابط سیاسی دارد.

ماده ۱۴- حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاهد

۱- کلیه اختلافات ناشی از اجراء یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاهد می‌توانند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه‌ای برای طرف متعاهد دیگر، موضوع را به یک هیأت داورى سه نفر مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاهد و یک سرداور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به داورى، هر یک از طرفهای متعاهد ظرف شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می‌کند و داوران منتخب طرفهای متعاهد ظرف شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاهد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مقرر در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاهد می‌توانند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهند که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاهد روابط سیاسی دارد.

۲- در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاهد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاهد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ‌یک از طرفهای متعاهد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳- هیأت داورى با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده‌اند آئین و محل داوری را تعیین خواهند نمود.

۴- تصمیمات هیأت داورى برای طرفهای متعاقد لازم‌الاتباع است.

ماده ۱۵- اعتبار موافقتنامه

۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر این که اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آن که یکی از طرفهای متعاقد شش ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، عدم تمایل خود را نسبت به تمدید آن به طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.

۳- پس از انقضاء مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

در تأیید مراتب فوق امضاءکنندگان زیر با اختیار کامل از طرف دولتهای متبوع خود این موافقتنامه را امضاء کرده‌اند.

این موافقتنامه در هانوی در تاریخ دوم دی ماه ۱۳۸۸ هجری شمسی (۲۳ دسامبر ۲۰۰۹ میلادی) در دو نسخه به زبانهای فارسی، ویتنامی و انگلیسی منعقد گردید، همه متون از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ پانزدهم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۶/۱۱/۱۳۸۹ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رییس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

۱۳۹۹ © حق کپی رایت متعلق به مرکز پژوهشهای مجلس شورای اسلامی ایران می باشد